

[Indenrigsministeren]

retsstilling end den, der følger af de almindelige erstatningsregler. Man må også være opmærksom på, at en sådan ordning kan indebære en risiko for en udhuling af lægeansvaret. I Sverige har ordningen således betydet, at interessen mere har samlet sig om muligheden for at opnå økonomisk erstatning end omkring spørgsmålet, om der er foretaget en rimelig behandling.

Jeg må nok konkludere på nuværende tidspunkt, at jeg ikke har aktuelle planer om at foreslå indført en obligatorisk patientforsikringsordning.

Bjørn Elmquist (V):

Jeg vil gerne takke indenrigsministeren for svaret, selv om det måske ikke helt gik i de baner, jeg umiddelbart havde håbet på. I begrundelsen for at stille dette spørgsmål har jeg anført, at under konkrete erstatningssager om patientskader hævdes det ofte, at alt for meget handler om lægers og andres »professionelle ære«, medens hensynet til patienten kommer i anden række. Jeg skal da ikke lægge skjul på, at en af årsagerne til, at jeg har stillet spørgsmålet, er, at jeg har det indtryk fra flere konkrete forløb i den slags sager, at dels kan de trække i langdrag, dels kan der meget tit nærmest være tale om et tovtrækkeri, hvor man har indtryk af, at hensynet til skadelidte kan komme i anden række.

Jeg er godt klar over, at skulle man indføre en sådan obligatorisk patientskadeforsikring, nærmer vi os det, man kan kalde det objektive ansvar, snarere end dansk erstatningsrets almindelige anvendelse af culpereglen.

Jeg kan forstå, at ministeren næppe vil sætte tid på færdiggørelsen af sine overvejelser eller oplyse, hvornår man kan udlægge et manglende initiativ som et definitivt farvel til planer fra regeringens side om at fremsætte lovforslag i denne henseende, men jeg ville godt høre, i hvilket omfang man har foretaget økonomiske overvejelser i denne sag. Jeg hører ikke til dem, der mener, at økonomien skal være altafgørende – om der er en million kroner eller nogle millioner kroner mere eller mindre på spil for staten, skulle næppe være afgørende – men ville det mon ikke være sådan, det vil jeg godt høre, om ministeren har et svar på, at den ekstra udgift, der ville følge med at tegne en forsikring –

præmien vil jo i givet fald koste noget – nogenlunde vil opveje de udgifter, man har i de tilfælde, hvor det konstateres efter den almindelige praksis, at der er sket fejl, hvorfor man må af med en erstatning? Vil erstatningen ikke meget tit på årsbasis komme til at svare til det, det ville komme til at koste i præmie for en sådan forsikring?

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Der har ikke været forelagt for mig økonomiske overvejelser i forbindelse med denne sag, og jeg har ikke noget kendskab til, om der skulle foreligge materiale, der kan gøre det muligt at svare ja eller nej til det spørgsmål, der nu stilles.

Jeg har sagt i mit første svar, at jeg er betænkelig af de grunde, som jeg har nævnt. Det er muligt, at de betæneligheder skal vige, men det overvejende i øjeblikket er i alt fald betænelighederne. Om det kan forandres, er jeg ikke i stand til at sige på nuværende tidspunkt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 898

5) Til *justitsministeren* af:

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

»Agter ministeren at nedsætte en uvildig kommission til at undersøge uropatroljens arbejde?«

Skriftlig begrundelse

Da der i de sidste år er indkommet adskillige klager over uropatroljen til lokalnævne, kunne det være ønskeligt med en kommission til at undersøge bl. a. disse klager.

Det må anses for et åbent spørgsmål, om uropatroljen lever op til sit erklærede mål, nemlig at hjælpe unge i narkotikakredse ved at gøre dem opmærksomme på de farer, der er i miljøet.

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg er fristet til at give et lige så kort svar som spørgsmålet, men jeg vil gerne uddybe det noget.

Vi har ikke her i landet en central uropatrolje, men der er i en række politikredse oprettet såkaldte lokale uropatroljer. Disse